



Farský list č. 2/2020 Farnosť Petrovice

Myšlienka mesiaca:

Je šťastný, kto o druhom dobre zmýšľa.

Kalendár – február 2020

1.2. prvá sobota v mesiaci – spomienka Panny Márie

2. 2. nedeľa - Obetovanie Pána (sviatok)

3. 2. Sv. Blažeja, biskupa a mučeníka alebo Sv. Oskára, biskupa (ľubovoľná spomienka)

4. 2. féria

5.2. Sv. Agáty, panny a mučenice (spomienka)

6. 2. Sv. Pavla Mikiho a spoločníkov, mučeníkov (spomienka)

7. 2. prvý piatok v mesiaci – spomienka Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

8. 2. Sv. Hieronyma Emilianiho alebo Sv. Jozefíny Bakhity, panny alebo Panny Márie v sobotu (ľubovoľná spomienka)

9. 2. 5. nedeľa v Cezročnom období

10. 2. Sv. Školastiky, panny (spomienka)

11. 2. Preblahoslavenej Panny Márie Lurdskej (ľubovoľná spomienka)

12. 2. féria

13. 2. féria

14. 2. Sv. Cyrila, mnícha, a Metoda, biskupa – hlavní patróni diecézy (sviatok)

15. 2. Panny Márie v sobotu (ľubovoľná spomienka)

16. 2. 6. nedeľa v Cezročnom období

17. 2. Siedmich svätých zakladateľov rehole Služobníkov Panny Márie (ľubovoľná spomienka)

18. 2. féria

19. 2. féria

20. 2. féria

21. 2. Sv. Petra Damianiho, biskupa a učiteľa Cirkvi (ľubovoľná spomienka)

22. 2. Katedra svätého Petra, apoštola (sviatok)

23. 2. 7. nedeľa v Cezročnom období

24. 2. féria

25. 2. féria

26. 2. Popolcová streda (Pôst a zdržovanie sa mäsitého pokrmu. Je deň pokánia v celej Cirkvi.)

27. 2. Štvrtok po Popolcovej strede

28. 2. Piatok po Popolcovej strede

29. 2. Sobota po Popolcovej strede

Slobodné a bezvýhradné darovanie vášho života Kristovi a blížnym je asi tým najnaliehavejším svedectvom pre spoločnosť, v ktorej sa zisk stal idolom.
Sv. Ján Pavol II.

Čo slávime tento mesiac?

2.2. Sviatok – Obetovanie Pána 24. svetový deň zasväteného života

2. februára, na sviatok Obetovania Pána, pripadá Svetový deň zasväteného života. Rehoľníci a rehoľníčky si pripomínajú zasvätenie svojho života Bohu. Biskupi ich pri tejto príležitosti pozývajú na spoločné stretnutia, počas ktorých si symbolicky obnovujú svoje rehoľné sľuby (chudoby, čistoty a poslušnosti).

Bol vyhlásený pápežom Jánom Pavlom II. v roku 1997. Druhý vatikánsky koncil hovorí, že rehoľný život nepopierateľne patrí k životu a svätosti Cirkvi. Je prítomný v Cirkvi od samého počiatku a nikdy nezanikne, lebo je jej nevyhnutným a konštitutívnym prvkom, vyjadrujúcim jej povahu. Sám Ježiš dal vznik tejto forme života, keď povolával tých, ktorých si vybral, aby všetko zanechali a išli za ním. Tento jeho čin sa v nasledujúcich storočiach postupne rozvinul do mnohorakých foriem zasväteného života.

Rehoľníci a rehoľníčky, ktorí sa úplne venujú kontemplácii, sú osobitným spôsobom obrazom Krista rozjímajúceho na vrchu. Tí, ktorí žijú činným životom, predstavujú Ježiša ako hlása zástupom Božie kráľovstvo, ako uzdravuje chorých a ranených, ako hriešnikov privádza k čnostnému životu, alebo ako žehná deti a všetkým robí dobre. Osoby v sekulárnych inštitútoch v zvláštnej syntéze spájajú hodnoty zasvätenia a svetského postavenia tým, že prežívajú svoje povolanie vo svete a v spojitosti so svetom, snažiac sa ako kvas všetko preniknúť duchom evanjelia.

Zasvätený život je vzorom svätosti Cirkvi, lebo odzrkadľuje spôsob života samého Krista.

(Sv.)Terézia z Lisieux rozpráva:

„V našom spoločenstve je sestra, ktorá má talent nepáčiť sa mi vo všetkom. Jej spôsoby, slová, povaha mi išli na nervy... Povedala som si, že láska nesmie spočívať v citoch, ale v činoch. Začala som teda robiť pre tú sestru to, čo by som bola robila pre osobu, ktorú mám veľmi rada. Zakaždým, keď som ju stretla, modlila som sa za ňu... obetujúc Bohu všetky jej ... zásluhy... Usilovala som sa preukazovať je rozličné služby, a keď som mala pokušenie odpovedať jej neprívetivo, uspokojila som sa s tým, že som sa na ňu čo najlaskavejšie usmiala... Je lepšie nechať každému jeho mienku, ako nástožiť na svojom a škriepiť sa ... Keď bol môj odpor priprudký, zutekala som...“ Ani len netušila, čo k nej cítim... Jedného dňa mi povedala: “Čo vás tak ku mne priťahuje? Pri každom pohľade na mňa sa usmejete!” No nielen tá sestra, ale aj celý dom pokladal ich vzťah za srdečné priateľstvo...

Úryvok z knihy: Svätá Terézia z Lisieux – životopis

11.2. 28. svetový deň chorých

Svetový deň chorých sa každoročne slávi od roku 1992, kedy ho ustanovil pápež Ján Pavol II. K Svetovému dňu chorých, ktorý sa slávi 11. februára, v deň liturgickej spomienky Panny Márie Lurdskej, vydal Svätý Otec František aj tento rok svoje posolstvo. Jeho názov tvoria Ježišove slová: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním“ (Mt 11,28).

Pápež František upriamuje pozornosť na Ježiša ako zdroj posily pre chorého človeka a vzor pre

zdravotníckych pracovníkov, dobrovoľníkov i celú Cirkev. Zvlášť apeluje na zdravotníkov, aby sa v nijakom prípade nepodvolili praktikám eutanázie, asistovanej samovraždy a útokom proti životu.

„Ježiš hľadá na zranené ľudstvo. Má oči, ktoré vidia, ktoré si všímajú, pretože hľadajú do hĺbky... nikoho nevyklúčujú... Každého pozýva vstúpiť do jeho života a zakúsiť nežnosť. Prečo v sebe Ježiš Kristus prechováva tieto city?“ – kladie si otázku pápež František: „Pretože sa sám stal slabým, zakúšal ľudské utrpenie a dostal aj posilu od Otca. Skutočne, len ten, kto sám prežíva túto skúsenosť, dokáže potešiť druhého. Závažné formy utrpenia sú rozličné: nevyliciteľné a chronické choroby, duševné ochorenia, ochorenia vyžadujúce rehabilitáciu alebo paliatívnu starostlivosť, rôzne postihnutia, choroby detské i starecké...“

Prijať starobu a jej sprievodné utrpenie je výzva, na ktorú sa treba pripraviť včas, dokiaľ na to má telo a duša ešte silu. Sv. Ján Pavol II. to uskutočnil v krásnom úkone odovzdania sa do Božej vôle:

„Pane, každý deň stretávam vôkol seba starších ľudí, ktorí prežívajú ťažkú skúšku: sú ochrnutí, krehkí, postihnutí a často nemajú dostatok síl, aby sa modlili k tebe. Iní prišli o možnosť využívať svoje duševné sily a nedokážu už opustiť svoj neskutočný svet a kráčať za tebou. Pozerám sa na nich a hovorím si: Čo keby som sa v takej situácii ocitol ja? Preto už dnes, môj Pane, dokiaľ sa môžem samostatne pohybovať a dokiaľ plne disponujem svojimi duševnými schopnosťami, už teraz včas pred tebou vyhlasujem, že prijímam tvoju svätú vôľu, a ak by taká alebo iná skúška mala zasiahnuť aj mňa, prajem si, aby slúžila na tvoju slávu a na

spásu ľudstva. Od tejto chvíle tá tiež prosím, aby si prišiel so svojou milosťou na pomoc tým, ktorí budú mať nevďačnú úlohu starať sa o mňa. Ak jedného dňa dôjde k tomu, že choroba zasiahne aj moju myseľ a zatemní môj rozum, tak už teraz sa ti poddávam s odovzdanosťou, ktorá potom bude pokračovať v mlčanlivej adorácii. Keby som sa mal jedného dňa stať dlhodobo nevládnym a stratil by som vedomie, prajem si, aby každá hodina, ktorú mi bude dané prežiť týmto spôsobom, bola neustálym vďakyvdávaním. Amen.“

Ako môžem pomôcť?

-upratovanie kostola každú sobotu po rannej sv. omši

-čítanie čítaní a prosieb počas sv. omše

- miništrovanie, spievanie,....

- ako animátor birmovancov.....

Pozvánka pre deti ! (aj rodičov)

Každý utorok spoločné slávenie sv. omše v kostole v Petroviciach za účasti detí

Kontakt na Farský úrad Petrovice:

Petrovice 78, 013 53

Tel.čís: 041/558 90 08, mail: petrovice@fara.sk

Farské oznamy sú aktuálne na nástenke v kostole alebo na linku:

www.obecpetrovice.info/section/default/1794

Vaše nápady a pripomienky ku farskému listu môžete posilať na mail:

charita.petrovice@gmail.com Ďakujeme 😊

